

SZERKESZTŐK - OLVASÓK

Az elmúlt hónapokban 1974-es évkönyvünk újabb hazai és külföldi sajtó-visszhangjait regisztrálhattuk, amelyek az első recenziók általánosabb értékelései után most inkább a kiadvány egyes sajátos problémaköreit elemzik. A sepsiszentgyörgyi *Megyei Tükör* cikkírója (Puskás Attila) az évkönyvnek azokat a tanulmányait veszi számba, amelyek a természettudományos közírást promoveálják, a tudományos műveltséget terjesztő egykori és mostani lapokról szólnak (Dankanits Ádám, Nagy Miklós, Spielmann József és Szabó T. E. Attila írásai); s az évkönyvnek ugyanezzel a vonatkozásával foglalkozik a budapesti *Természet Világa* szemleírója (ifj. Gazda István), aki különösen Spielmann József tanulmányának jelentőségét emeli ki: „értékes forrásgyűjtemény, mely feldolgozza a legfontosabb magyar nyelvű orvosi kiadványokat, utalva egyben a kor legérdekesebb lapjaira. Ez a — főképp a 19. század végéig részletező — írás hasznos segédeszköze lesz hazai tudománytörténetészeinknek is.“ A marosvásárhelyi *Igaz Szó* cikkírója (Nagy Pál) évkönyvünk kezdeményező szerepét méltatja a mindinkább esedékes sajtótörténeti kutatásokban, és ugyanakkor joggal kifogásolja egy, az irodalmi lapokkal foglalkozó tanulmány hiányát, bár elismeri: „a két világháború közötti irodalmi folyóiratok monografikus értékelése más megközelítést, szélesebb teret kíván; meghaladja egy akármilyen évkönyv kereteit.“ A budapesti *Köznevelés* recenzense (Rácz-Székely Győző), a folyóirat profiljának megfelelően, elsősorban az évkönyvnek a két világháború közötti nevelésügyi-iskolai lapokról szóló tanulmányát (Nagy Géza írását) méltatja, az ugyancsak budapesti *Lobogó* szemleírója (Szebelkó Imre) pedig teljes egészében az 1849-es hadilapokról szóló tanulmány ismertetésének szenteli cikkét, kiemelve a szerző, Imreh István alkotó hozzájárulását e lapok rövid, de mozgalmas történetének feltárásához és erkölcsi példájuk népszerűsítéséhez.

